

შეტყობინება მეთერთმეტე
დავითი და აბიგელი, წინასახეები
მებრძოლი ქრისტესი და მებრძოლი ეკლესიისა

ადგილები წერილიდან: 1 მეფ. 25:2-42; ეფეს. 5:25-27; 6:10-13;
გამოცხ. 19:7-9, 11-21; ებრ. 6:19; 10:19-20; 13:13

I. 1 მეფ. 25:1ბ-44-ში მოთხრობილია დავითის ქმედებებზე ნაბალთან და აბიგელთან დაკავშირებით:

- ა. ამ თავში ჩვენ ვხედავთ აბიგელის სიბრძნეს, რომელიც გამოვლინდა იმაში, რომ მან მშვიდობა მოუტანა დავითს – მუხ. 23-31.
- ბ. აბიგელის თხოვნის პასუხად დავითმა აკურთხა იეჰოვა, რომელმაც გაუზიარა აბიგელი მას, და ასევე აკურთხა ის, ვინც შეეწინააღმდეგა მას, რომ დაემყარებინა სისხლის აღრევა და შური ეძია თავისი თავისთვის თავისი ხელით – მუხ. 32-35.
- გ. აბიგელის სილამაზემ და სიბრძნემ დაიპყრეს დავითი, და ნაბალის სიკვდილის შემდეგ, მან მოიყვანა აბიგელი ცოლად და ის გახდა მისი წყვილი ომში – მუხ. 36-44.

II. დავითი არის წინასახე მებრძოლი ქრისტესი ტანჯვებს შორის – მუხ. 28:

- ა. დავითი არის წინასახე უფალ იესოსი როგორც ადამიანის მის ტანჯვებში დედამიწაზე მის აღდგომამდე; დავითი იტანჯებოდა იმის გამო, რომ გაემარჯვა მტერ-დამპყრობლებზე და მოეპოვებინა კეთილი მიწა – ტერიტორია ღმერთის ნაგებობისათვის – ფსალ. 69:1-9.
- ბ. ის, რომ დავითი იყო განმტკიცებული ღმერთის მიერ, ჩანს მის არაერთგზის გამარჯვებაში ფილისტიმელებზე, ამიტომ ის არის წინასახე ქრისტე-მეომრისა – 2 მეფ. 5:17-25.
- გ. ვინაიდან იეჰოვა – არის მეომარი, რომელიც იბრძვის ჩვენთვის და მოიპოვებს ტრიუმფალურ გამარჯვებას ყველა ჩვენს მტერზე, ის არის ჩვენი ტრიუმფი, ჩვენი გამარჯვება – გამ. 17:8-16.
- დ. ფსალ. 110:5-6-ში ნაჩვენებია, გარდა იმისა, რომ ქრისტე არის მეფე და მღვდელი, ის არის მეომარი:
 - 1. თავისი რისხვის დღეს თავისი დაბრუნებისას, ქრისტე იქნება უდიდესი გამარჯვებული, რომელიც გაიმარჯვებს ყველა ხალხზე, დაამსხვრევს მეფეებს და მტრების თავებს და აღასრულებს სამსჯავროს ყველაზე, ვინც ეწინააღმდეგება მას – მუხ. 1-2, 5-6.
 - 2. გამოცხადების 19:11-14-ის თანახმად, თავისი დაბრუნებისას ქრისტე იქნება მებრძოლი:
 - ა) უფალი არ იბრძოლებს ანტიქრისტესა და ხალხების ჯარების წინააღმდეგ მარტო.
 - ბ) ქრისტე მოვა თავის პატარძალთან როგორც თავის ჯართან, და მასთან ერთად ის იბრძოლებს ანტიქრისტესა და მისი ჯარების წინააღმდეგ – მუხ. 7-9.
- ე. ქრისტე-მეომარი – არის გამარჯვებული ქრისტე – იოანე 12:31; ეფეს. 4:8; ებრ. 2:14:

1. თავის მიწიერ მსახურებაში გამარჯვებულმა ქრისტემ დაამარცხა ეშმაკი და გაანადგურა მისი საქმეები – მათე 4:1-11; 1 იოანე 3:8.
2. თავის ჯვარცმაში გამარჯვებულმა ქრისტემ განდევნა ამ ქვეყნიერების მმართველი, გაანადგურა ეშმაკი, გააკეთა ისე, რომ ხელმწიფებანი და ძალაუფლებები დაემხო, და გაანადგურა სიკვდილი – იოანე 12:31; მათე 27:51; ებრ. 2:14; კოლ. 2:15; 2 ტიმ. 1:10.
3. გამარჯვებული ქრისტეს აღდგომა აცხადებს, რომ მან გაიმარჯვა სიკვდილზე – 2:8.
4. თავის ამადლებაში გამარჯვებულმა ქრისტემ „წაიყვანა ტყვედ დატყვევებულები“; მან გაგვანთავისუფლა ჩვენ სატანის დამპყრობელი ხელიდან და მიგვიყვანა ჩვენ ყველაზე მაღალ ადგილას სამყაროში – ეფეს. 2:6; 4:8.
5. გამარჯვებული ქრისტე მოვა როგორც მებრძოლი მხედართმთავარი, მეომარი, თავისი ჯარით, რათა ებრძოლოს ანტიქრისტეს, მის დაქვემდებარებულ მეფეებს და მათ ჯარებს არმაგედონთან – გამოცხ. 19:11-21.

III. აბიგელი არის წინასახე მებრძოლი ეკლესიისა ტანჯვებს შორის – 1 მეფ. 25:2-42:

- ა. დაწყებული მეფეთას პირველი წიგნის 25-ე თავიდან აბიგელი ყოველთვის იყო დავითის-მეომრის გვერდით და მიჰყვებოდა მას მის ომებში – მუხ. 40-42:
 1. ის, რომ აბიგელი გაჰყვა ცოლად დავითს, არის წინასახე იმისა, რომ ეკლესია იყო მოწოდებული როგორც ჯარი ომის საწარმოებლად – ეფეს. 6:10-20.
 2. აბიგელი არის წინასახე მებრძოლი ქრისტესი, რომელიც იბრძვის ღმერთის სამეფოსათვის ტანჯვებს შორის – გამოცხ. 1:9; 11:15; 12:10.
- ბ. აბიგელი როგორც წინასახე გამოხატავს იმას, რომ ჩვენ უნდა ვიყოთ ერთი ქრისტესთან მის ტანჯვებში – ფილიპ. 3:10; კოლ. 1:24; გამოცხ. 1:9:
 1. არსებობს ორი სახის ტანჯვა ქრისტესი: ტანჯვები გამოსყიდვის აღსრულებისათვის, რომლებიც დაასრულა თვითონ ქრისტემ, და ტანჯვები ეკლესიის წარმოქმნისა და აშენებისათვის, ტანჯვები, რომლებიც უნდა შეავსონ მოციქულებმა და მორწმუნებებმა – კოლ. 1:24.
 2. ის, რომ პავლე ახსენებს ქრისტეს ტანჯვებს ღმერთის სახლის მმართველობასთან დაკავშირებით, გვიჩვენებს, რომ სახლის მმართველობა შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ ტანჯვების მეშვეობით – მუხ. 25:
 - ა) თუ ჩვენ გვინდა, რომ გვქონდეს წილი ღმერთის სახლის მმართველობაში, ჩვენ მზად უნდა ვიყოთ ტანჯვისათვის – გამოცხ. 1:9; 2 კორ. 1:3-6.
 - ბ) ყველა, ვინც შრომობს ეკლესიაში ან მონაწილეობას ღებულობს მსახურებაში, მზად უნდა იყოს, რომ ეზიაროს სახლმმართველის ტანჯვებს; ეს ნიშნავს, რომ ჩვენ მზად უნდა ვიყოთ, გადავიხადოთ ნებისმიერი აუცილებელი საფასური, რათა შევასრულოთ ჩვენი სახლმმართველობა – 4:10-12; იოანე 12:24-26.
- გ. აბიგელი როგორც წინასახე გამოხატავს იმას, რომ ეკლესია მონაწილეობას ღებულობს უფალ იესოსთან ერთად სულიერ ომში – ეფეს. 6:10-20:
 1. ეკლესია როგორც ქრისტეს წყვილი, მისი პატარძალი, ნაჩვენებია ეფეს. 5:25-27-ში, და, ეს წყვილი ხდება მეომარი, მებრძოლი, ეფეს. 6:10-13-ში:
 - ა) ნათქვამი ეფესელთა მიმართ წერილის მე-5 და მე-6 თავებში ასრულდება გამოცხადების მე-19 თავში.

- ბ) გამარჯვებულების ერთობლიობა ხდება პატარძალი როგორც წყვილი ქრისტესი (მუხ. 7-9), და ეს წყვილი ხდება ქრისტეს ჯარი, რომელიც გაიმარჯვებს ანტიქრისტეზე არმაგედონთან (მუხ. 11-21).
- 2. აუცილებელია არა მარტო ის, რომ შევასრულოთ ღმერთის მარადიული ჩანაფიქრი და დავაკმაყოფილოთ მისი გულის სურვილი, არამედ დავამარცხოთ ღმერთის მტერიც; ამისათვის ეკლესია უნდა იყოს მეომარი – ეფეს. 1:11; 3:9-11; 6:10-12.
- 3. სულიერი ომი აუცილებელია, რადგან სატანის ნება ეწინააღმდეგება ღმერთის ნებას – მათე 6:10; 7:21; ესაია 14:12-14:
 - ა) სულიერი ომის სათავე არის კონფლიქტი ღვთაებრივ ნებასა და სატანურ ნებას შორის.
 - ბ) როგორც ეკლესია, ჩვენ ვიბრძვით იმისათვის, რომ დავიმორჩილოთ სატანური ნება და გავიმარჯვოთ ღმერთის მტერზე – გამოცხ. 12:11.
- 4. სატანა განიცდის შიშს ეკლესიის როგორც ქრისტეს სხეულის, ერთობლივი მეომრის, წინაშე, რომელიც იბრძვის მისი და მისი სამეფოს წინააღმდეგ – ქებ. ქ. 6:10; ეფეს. 6:10-20.
- 5. ქრისტე დაქორწინდება იმაზე, ვინც მრავალი წლის განმავლობაში აწარმოებდა ბრძოლას ღმერთის მტრის წინააღმდეგ – 19:7-9, 11-16.
- 6. გამარჯვებულები, რომლებიც შეადგენენ ქრისტეს პატარძალს, აწარმოებენ ბრძოლას ღმერთის ყველა მტრის წინააღმდეგ და იმარჯვებენ მათზე, რათა მოიტანონ ღმერთის სამეფო – 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21; 11:15; 12:10.

IV. აბიგელი როგორც წინასახე გამოხატავს მორწმუნეს, რომელიც გადის იესოსთან ბანაკის გარეთ, იტვირთავს მის შეურაცხყოფას – ებრ. 13:13:

- ა. ჩვენს ქრისტიანულ ცხოვრებას აქვს ორი ასპექტი – შინაგანი ასპექტი და გარეგნული ასპექტი – ებრ. 6:19-20; 13:13:
 - 1. შინაგანი ასპექტი ნაჩვენებია სულამიტის წინასახეში, ხოლო გარეგნული – აბიგელის წინასახეში – ქებ. ქ. 6:4, 10, 13; ებრ. 13:13.
 - 2. ერთი მხრივ, ჩვენ ვიმყოფებით ფარდის მიღმა, წმიდათა წმიდაში; მეორე მხრივ, ჩვენ ვიმყოფებით ქალაქის, ბანაკის მიღმა, ადამიანების წინაშე – ებრ. 6:19-20; 13:13.
 - ა) შინაგანად ჩვენ ვტკბებით აღმდგარი ქრისტეთი, ხოლო გარეგნულად ჩვენ მივეყვებით იესოს – 6:19; 13:13.
 - ბ) როდესაც ჩვენ ვეხებით უფალს შინაგან ოთახში, წმიდათა წმიდაში, საიდუმლო ადგილას, ჩვენ შეიძლება ვიყოთ შედარებული სულამიტს – 10:19-20; ქებ. ქ. 1:4; 4:10; 6:13.
 - გ) როდესაც ჩვენ ვამოწმებთ უფლისათვის და ვმუშაობთ უფლისათვის ჩვენი გარეგნული ცხოვრებით, ჩვენ შეიძლება ვიყოთ შედარებული აბიგელს, რომელიც დახეტიალობს დავითთან ერთად უდაბნოში – 1 მეფ. 25:40-42.
- ბ. ჩვენ შეგვიძლია ყოველ დღე განვიცადოთ ეს ორი ასპექტი – ებრ. 6:19-20; 10:19-20; 13:13:
 - 1. ჩვენ ვიმყოფებით ფარდის მიღმა, როგორც სულამიტა, ვცხოვრობთ წმიდათა წმიდაში და ვტკბებით აღმდგარი და განდიდებული ქრისტეთი, და ჩვენ ვიმყოფებით ბანაკის გარეთ, როგორც აბიგელი, ვცხოვრობთ ქვეყნიერებაში და მივეყვებით საოცარ იესოს – 6:19-20; 13:13.

2. სულამიტისა და სოლომონის მსგავსად, ჩვენ ვრჩებით სასახლეებში სპილოს ძვლისაგან და ურთიერთობა გვაქვს უფალთან შინაგანად, და აბიგელის მსგავსად, ჩვენ გარეგნულად ვცხოვრობთ და ვმუშაობთ, მიყვებით დავითს ომში და ვიტანჯებით – ფსალ. 45:8; 1 მეფ. 25:40-42.
 3. ის, ვინც იმყოფება ჩვენში, – არის აღმდგარი ქრისტე, ხოლო ის, ვინც იმყოფება გარეთ, – არის იესო ნაზარეველი – გამოცხ. 1:17-18; მათე 2:23.
 4. შინაგანად ჩვენ გვაქვს სულამიტის ტკობა საიდუმლო ადგილას, ხოლო გარეგნულად ჩვენ გვაქვს აბიგელის გახსნილი ცხოვრება.
- ბ. როდესაც ქრისტეს მორწმუნე გამოდის ფარდის, ურთიერთობის შინაგანი ოთახის გარეთ, მას შეუძლია იაროს ჯვრის გზით და გაჰყვეს ტანჯულ იესოს – ებრ. 6:19; 10:19-20; 13:13:
1. მხოლოდ მათ, ვინც შედის ფარდის შიგნით, შეუძლიათ გავიდნენ იესოსთან ბანაკის გარეთ და ატარონ მისი შეურაცყოფა – 6:19; 10:19-20; 13:13.
 2. სწორედ აღმდგარი ქრისტე ჩვენში მიგვიძღვის ჩვენ იმაში, რომ ჩვენ გავყვეთ ტანჯულ იესოს – მუხ. 13.
 3. უფალი იესო დადიოდა ჯვრის გზით და შევიდა აღდგომაში, ახლა ის მიგვიძღვის ჩვენ, თავის აბიგელს, იმაში, რომ ჩვენ ვიაროთ ჯვრის გზით და გავყვეთ მას ბანაკის გარეთ, ვატაროთ მისი შეურაცხყოფა – მუხ. 13.